

helpen. Zie je, Jans, ik denk, dat mevrouw meelij met jou gehad heeft, zoo'n onverwachte drukte en dat alles voor jou alleen!"

„Zoo, wel, kom, denk je dat?" zegt Jans er met een glimlach bij. „Ja, dat zal wel! Nou, maar jij hebt een slimme mevrouw, dat zeg ik. Wacht, kom er in, dan zal ik de vrouw roepen, dan kan jij 't haar zelf vragen."

Jans strompelt, in zichzelf glimlachend en pratend, naar binnen. Na eenigen tijd komt ze terug, gevolgd door vrouw Brand.

Alsof deze haar door en door wil zien, zoo kijkt ze met hare heldere oogen de flinke gestalte aan. 't Is een klein vrouwtje, geheel in 't zwart gekleed, volstrekt geen indrukwekkende verschijning. Maar als men haar in 't gelaat kijkt, in de helderblauwe oogen, die ondanks hare jaren nog schitteren en fonkelen, — als men den licht glimlachenden mond ziet boven de breede kin, het hooge voorhoofd onder het gladgestreken zwart-en-grijze haar, dan begrijpt men dadelijk, dat die kleine eenvoudige vrouw een uitmuntende moeder moet zijn en men verwondert zich niet meer, als men hoort, dat Cornelis haar met eene eerbiedige liefde aanhangt.

Rika kan den blik niet best weerstand bieden en met een diep-rooden blos buigt ze het hoofd.

„Wel zoo, Rika! zoo heet je immers? — Ja, dat dacht ik wel. En je dient bij den notaris, hé! — En mevrouw heeft je zoo gestuurd om . . . hier te komen helpen? — Ja," voegt ze er met een glimlach bij, „ik ken mevrouw Frederiks al jaren. 't Is altoos een heel verstandige vrouw geweest. — Kom ereis wat dichter bij me, kind!"

Verwonderd kijkt Rika haar aan, een beetje verward.

„Kom wat dichter bij me! — Cornelis heeft naar je gevraagd — van middag. Dacht je dat wel?"

„En hoe is 't met hem? Zeker heel erg, vrouw Brand. Och toe, zeg 't me!" roept Rika plotseling uit, terwijl ze op hare knieën voor de oude vrouw neervallend, als een *klein kindje het hoofd op dier schoot legt, met de handen voor 't gelaat.*

Zacht legt de goede oude de hand op het hoofd van het meisje; dan bukt ze zich en zegt, het hoofd der schreiende opheffend, tot ze haar in de bedroefde oogen kan zien:

Als een klein kindje, het hoofd op dier schoot ligt.